

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 2. 1964

9. vuosikerta

Kuinka suhtaudumme vaikeuksiin?

Sanotaan, että vaikeudet ovat lähetetyt voittamista varten. Tämä on maallismielinen ajatus ja sen takaa tuntuu mielipide, että ihminen voi omalla tarmokkuudellaan rai-vata tieltä kaikki esteet. Eteemme tulee kuitenkin vai-keuksia, joita ei voida poistaa eikä voittaa. Silloin tulee ky-symykseen niiden kestäminen kärsimällä. Hankala ympäristö, parantumaton sairaus tai olo-jen kehitys ovat vaikeuttavina tekijöinä niin, ettei menesty-misemme olekaan suoraviivais-ta nousua.

Kun paaston aikana ajatte-lemme Kristuksen kärsimys-vaiheita, tuntuu se maallisessa mielessä tappiolta. Jos se olisi koitunut tappioksi, ei siitä enää puhuttaisi. Mutta Herra voittikin kärsimällä. Me oli-simme ehkä hänen sijassaan haastaneet pahanpuhujat oi-keuteen. Jeesus ei kuitenkaan suutansa avannut.

Me katselemme tavallisesti vaikeuksien kohdatessa omaa etuamme. Onko siitä meille ta-loudellista hyötyä vai joutuu-ko kunniamme kyseenalaiseksi. Kristityn olisi pantava persoo-nalliset edut syrjään yhteisen edun tieltä. Usein sivutoimet houkuttelevat kyvykkäitä hen-kilöitä niin, että pääasia jää heikosti hoidetuksi. Joku toi-nen luulee voivansa itse teh-dä kaiken, eikä siedä toisia tai ei luota muihin. Milloin kui-

tenkin Jumala lähettää kutsu-muksen johonkin tehtävään, huolehtii hän kyllä siitäkin että hän antaa voimia ja ky-kyjä sen suorittamiseen.

Me valittelemme myös työn-tekiäjien puutetta ja odotam-me, jopa vaadimme työssä ole-vilta liikoja. Pikemminkin tuli-si rukoilla heidän puolestaan ja olla valmiit auttamaan heitä vaikeuksissa. Esimerkiksi pa-pin läsnäolo jokaisessa ompe-luseurassa ei ole lainkaan tar-peellinen. Uskovat pysyvät kyl-lä pystyssä ilman kainalosau-voja. Mutta heikot ja horju-vat taimet tarvitsevat tukipui-ta.

Seurakuntatyössä ilmenee myös aina vaikeuksia. Kirkko-herroja sitovat lukuisat hallin-nolliset tehtävät kokouksineen ja valmisteluineen. Siksi onkin yhä enemmän pyritty voitta-maan näitä vaikeuksia siirtä-mällä varsinkin taloudellisia tehtäviä maallikkojen suoritet-tavaksi. Mutta heidän tulisi myös oppia kantamaan vastu-ta.

On siis vaikeuksia, jotka ovat annetut tehtävinä ratkais-taviksi ja vaikeuksia, jotka voidaan ottaa vastaan vain kärsittävinä. Jälkimmäiseen kuuluu ensisijaisesti pohjim-mainen Kristus-viha, joka il-menee hänen vajavaisten pal-velijoittensa sysimisenä, vikoi-luna ja heidän elämänsä vai-keuttamisena. Me emme kui-

Minä tiedän teidän etsivän Jeesusta, joka on ristiinnaul-littu. Mt. 28: 5.

Me taas saarnaamme ristiin-naulittua Kristusta, joka on juu-talaisille pahennus ja pakanoille hullutus. I Kor. 1:23.

Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa. Gal. 2: 19—20.

Maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle.

Gal. 6: 14.

tenkaan enää elä paratiisissa eikä iankaikkinen elämä ole vielä tullut. Tyytykäämme siis kulkemaan vaikeuksien keskel-lä sen Herran tukemana, joka on meidänkin puolestamme kärsinyt Galilean, Getsemanen ja Golgatan.

P. O. Ekko

Syyttömästi kuolemaantuomittu

Jeesuksen tuomitseminen juu-talaisten silmin

Syvästi uskovainen orto-doksijuutalainen tri. Hugo Nothman on Nürnbergissä esitelmöinyt suurelle kuulija-kunnalle Jeesuksen tuomitse-misestä historiallisesti Uuden Testamentin kertomukseen nojaten.

Tässä omakohtaisessa todis-tuksessaan kertoi hän aluksi, että Toora on juutalaisille kos-kematon jumalallinen laki. Se tuntee rikkomuksesta vain kuo-lemanrangaistuksen. Tämän Tooran ympärille rakensivat kirjanoppineet "aidan" estääk-seen Tooran rikkomuksia. Tri. Nothman esitti pienen esimer-kin: Toora kieltää keittämistä maidossa metsän riistaa. Lin-nut eivät ole metsänriistaa. Kuitenkin niitäkään ei saa tä-ten valmistaa. Tässä eräs mo-nista Tooraa rajoittavista "ai-doista".

Jeesus ei ollut valla-n-kumouksellinen

Yleensä väitetään, että Jee-sus vastusti lakia — Tooraa. Mutta milloin hän joutui vas-taalkain fariseusten kanssa, oli se "aitaa" vastaan.

Miksi sitten tuomitseminen johti ristiinnaulitsemiseen? Oli-han juutalaisessa kansassa pal-jon sellaisia, jotka iloiten kuun-telivat Jeesusta siksi, että joku höllensi aitaa Tooran ympäril-tä. Johtavat uskonnolliset piirit

olivat tietysti siitä kovin suut-tuneita. Sitävastoin ylimmäinen pappi (hän ei ollut neuvoston jäsen vaan roomalaisten aset-tama) pelkäsi ensi sijassa ah-distuksensa kasvaessa Jeesusta ympäröivissä kansanjoukoissa syntyvää nousua roomalaisia vastaan. Siksi hän etsi tietä Jeesuksen syrjäyttämiseksi ai-naiseksi.

Tuomion kulku

Puhuja leimasi epätodellisek-si oikeudellisen syytteen. Sillä tuskinpa Jeesus kirosi Jumalaa hänen nimessään. "Minä olen Jumalan Poika" ei ollut mitään Jumalan pilkkaa. Ylimmäinen pappi oli valmistanut todistaja-pareja. Sitä ei sovi epäillä. Fa-riseukset ja kirjanoppineet oli-vat toimineet objektiivisina ja oikeina tuomareina vaikkakin he olivat suutuksissaan Jeesuk-selle. Tuomarit kyselivät niin kauan todistajia, että nämä joutuivat ristiriitoihin. (Mar-kus).

Poliittisia syitä

Ylimmäinen pappi oli toden-näköisesti istunut katselijoiden joukossa oikeussalissa ja huo-mannut lopuksi, ettei hän voi-nut saavuttaa mitään oikeuden-käynnillä. — Siksi turvasi hän Pilatukseen. Täällä hänen täy-tyi tuoda poliittiset perusteet esille, sillä "jumalanpilkaami-nen" ei kiinnostanut roomalais-ta Pilatusta. — "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" — "Si-näpä sen sanoit." — Huolimatta tästä sanoi tri Northman, lausui Pilatus — "En löydä syytä tästä miehestä." — Nyt alkoivat seuraajat ja ylimmäi-sen papin kannattajat huutaa ja vaatia "ristiinnaulitse hä-net!" Niinpä Pilatus antoi pe-riksi ja pesi kätensä viattomuutensa osoitukseksi.

SUHTEEMME YMPÄRISTÖÖN

Meidän lähimmäissuhteemme ovat väärät siksi, että meidän Jumala-suhteemme on väärä. Olemme tor-juneet yhteyden Jumalaan, siksi olemme kadottaneet yhteyden toi-siimme. Meitä hallitsevat ylpeys ja itsekkyyt, onko ihme, jos muut ei-vät tule toimeen kanssamme.

Emmekä saa tehtyä tekemättö-mäksi. Omavaraiset päätöksemme parannuksesta eivät liioin kestä. Emme voita omin voimin itseämme. Erehdymme ja lankeamme yhä uudelleen. Tarvitsemme anteeksian-tamusta, emmekä vain kerran ja kertakaikkiaan, vaan jatkuvasti, jo-ka päivä, ja tarvitsemme tahtomme ja mieleemme uudistamista, niin-ikään päivittäin, s.o. tarvitsemme osallisuutta Jumalan armoon Jee-suksessa Kristuksessa. Kaikki me tarvitsemme sitä, miksi siis vikoi-lamme toisiimme. Tehkäämme täyskäännös, rukoilkaamme tois-temme puolesta ja käykäämme niin yhteisin ja uudistetuin mielin ja voimin rakkaan kotipiirittimme rakennustyöhön.

Piispa Eero Lehtinen KT

KIRKON TUTKIMUSLAITOS

Kirkolliskokouksessa jouduttiin muun muassa ottamaan kantaa ns. Wariksen komitean mietintöön, jo-ka käsittelee "kirkkoa muuttuvassa yhteiskunnassa".

Mietinnössä ehdotetaan ryhdyt-täväksi toimenpiteisiin kirkon tut-kimuslaitoksen perustamiseksi se-kä pappien ja kirkon muiden työn-tekiäjien jatkokoulutuksen uudis-tamiseksi. Kummatkin ehdotukset ovat nimenomaan yhteiskunnan nopean muuttumisen kannalta tär-keitä. Tutkimuslaitoksen tehtävänä olisi välittää kirkon elimille ja työntekijöille välttämättömiä tieto-ja ajan ilmiöistä ja kirkon tilan-teesta sekä ohjata tutkimusta sel-laisille urille, joilla nimenomaan tarvitaan selvitystä.

Mietinnössä ehdotetaan edelleen, että ryhdyttäisiin toimenpiteisiin pitkän tähtäimen ohjelman laati-miseksi sekä työmenetelmien ja työvoiman käytön tarkoituksenmu-kaisuuden tutkimiseksi. Tällaiset ehdotukset saattavat ensi lukema-lta tuntua oudoilta, mutta tarkem-min ajatellessaan päätyy tulok-seen, että niissä ajetaan takaa huomioonotettavia näkökohtia. To-siasiahan on, että muuttuva tilan-ne tuo mukanaan yhä uusia tar-peita. Kun taloudellisilla voimava-roilla on raja ja työvoimaa usein riittämättömästi, on välttämätön-tä panna asioita tärkeysjärjestyk-seen.

(KT)

Kirkkoon kun kellot kutsuvat, suo sinne tiemme johtaa, suo, että kasvos armahat kansasi siellä kohtaa. Veisata anna kiitostas, kun pyhä ristinkuolemas tuonut on autuuden toivon.

V. 214; 4

HERRA HEITTI HÄNEN PÄÄLLENSÄ KAIKKIEN MEIDÄN SYNTIVELKAMME Jes. 53:6

Porin seurakuntien rakennusrintamalta

Porin seurakuntien rakennustointa on viime aikoina viettänyt sikäli hiljaiseloa, että Keski-Porin ja Teljän suuret suunnitelmat eivät ole ehtineet valmiusasteelle. Jotakin on niitä odoteltaessa sentään tehty. Siitä seuraavassa.

Kuten tässäkin lehdessä on jo kerrottu, valmistui ja vihittiin Kylässä seurakuntatalo vuoden lopulla. Talo on jo ahkerassa ja säännöllisessä käytössä.

Aivan vuoden alussa valmistui toinenkin uudisrakennus, nimittäin Rauhanpuisto 1:n toimitalo. Tähän arkkitehti Teuvo Peltolan suunnittelemaan rakennukseen, jonka tilavuus on 1.890 m³, on sijoitettu Länsi-Porin kanttori-urkurin ja toisen papin virka-asunnot, talonmies-vahvistamistarin asunto, kokous- ja kerhotiloja sekä hautausmaan varasto- ja toimistotilavarauksia. Rakennus on siten luotu palvelemaan varsin monenlaista käyttöä. Toivottavasti sen kokous- ja kerhotilat, vaikka ovatkin verrattain suppeat, voivat palvella 6. kaupungin osan ja Käppärän nuorta sekä vanhempaa väkeä. Talon sijaintihan on sikäli erikoislaatuinen, että se on "kolmen valtakunnan rajapyykki". Seurakuntatyöntekijöiden hyvällä yhteistoiminnalla saataneen työ kuitenkin hyvin luistamaan väilirajoista piittaamatta.

Seuraava "pienryitys" on Preiviikin seurakuntatalon rakennustyö. Tämä talo on ulkonäöltään ja kooltaan aika tavalla Kylässä talon kaltainen. Kun rakennusta varten kuitenkin on avara 1,5 hehtaarin metsäinen tontti eikä merenrantaakaan ole kaukana, tulee taloon jonkin verran enemmän majoitustiloja ja sen kuutiolavuudeksi tulee 1.400 m³. Kirkkovaltuuston kokouksessa hyväksyttiin rakennuksen kustannusarvioksi 195.000 mk. Rakennusurakat hyväksyttiin siten, että rakennusteknilliset työt suoritetaan rakennusmestari Kalle Mäkelä, putkityöt Arvo Aaltonen Oy ja sähkötyöt Tmi Erkki Siivola. Talon suunnittelusta ovat vastanneet pääsuunnittelija rakennusmestari Aulis Kaseva, lämpöinsinööri Heimo Vuontela, sähköinsinööri Ensi Suominen ja konstruktööri dipl.ins. Pentti Uusitalo. Urakkaohjelman mukaan rakennustyöt alkavat maaliskuun aikana ja jollei odottamattomia satu, rakennus on valmis lokakuun loppuun mennessä.

Ns. suuryrityksiin kuuluvat sitten Teljän kirkko ja Keski-Porin virasto- ja seurakuntatalo. Kumpakin näistä valmistele oma toimikuntansa, jo-

ten antakaamme heille tarpeellinen työrauha. Molemmilla hankkeilla lienee vielä asemakaavallisia pulmia ratkottavana. Perästä kuuluu.

Mainitsematta on vielä Ruosniemen seurakuntatalo. Sen suunnittelu on vielä tällä hetkellä juuttuneena kiinni asemakaavan muutokseen, joka tarkoitukseen varatulla tontilla on suoritettava ennen kuin päästään jatkamaan. Toivottavasti asia tältä kohdalta selviää piakkoin, sillä muita esteitä rakennuksen jatkosuunnittelulle ja toteuttamiselle ei tunnu olevan.

Vaikka Porin seurakunnat ovatkin melkoinen talousyhteisö, ei kaikkea tarpeellista rakennustointaa voi suorittaa yhdellä iskulla. Rakennustyöt on siis pantava jonkinlaiseen kiireellisyys- ja tärkeysjärjestykseen. Kukin seurakunta näkisi tie-

Pihlavan seurakunnan diakoniatyöstä

Porin Kirkkosanomien viime vuoden joulunumerossa kerrottiin diakoniatyöstä Porin seurakunnissa. Pihlavan osalta kerrottiin tällöin, että seurakunnan kirkkoneuvosto hoitaa diakoniatyötä koskevat asiat. Koska tämä tieto lyhykäisyydessään ei kerro kaikkea asiasta, sallittaneen seuraavilla riveillä täydentää edellä mainittu tietoa.

Kirkkolain mukaan seurakunnan kirkkoneuvosto vastaa diakoniatyön hoitamisesta ja voi kirkkoneuvosto asettaa erityisen diakoniatuomikunnan avukseen käsittelemään diakoniatyötä koskevia kysymyksiä. Pihlavan kirkkoneuvosto ei toistaiseksi ole katsonut tarpeelliseksi valita erityistä diakoniatuomikuntaa, vaan se on itse hoitanut koko seurakuntaa koskevat asiat. Diakoniatyössä on kuitenkin ollut mukana myös laajempi seurakuntalaisten joukko. Seurakunta on jaettu kolmeen alueeseen, joissa kussakin toimii oma kylätoimikuntansa. Kylässä on sekä Pihlavan—Enäjärven—Yterin alueella ovat kylätoimikunnat toimineet jo vuosia ennen seurakunnan itsenäistymistä. Kaupunkikuntaan kuuluvan Mäntyluoto—Yterin alueen toimikunta taas perustettiin Pihlavan seurakunnan itsenäistyttyä.

Toimikuntien työstä mainittakoon mm. vanhusten joulujuhlien järjestäminen alueittain. Jos näiden diakoniatuomikuntien järjestämien joulujuhlien lisäksi otetaan huomioon A. Ahlström Oy:n eläkeläisilleen järjestämä joulujuhla, jossa seurakunnan työntekijät ovat myös olleet mukana, voidaan sanoa, että Pihla-

tysti oman talonsa tämän luettelon kärkipäässä. Sen vuoksi vaaditaan malttia ja objektiivista harkintaa kiireellisyyssjärjestystä laadittaessa. Toinen varteenotettava seikka on taloudellinen kantokyky. Vaikka varsinaiset rakennuskustannukset olisivat isotkin, niin "kerran se vain kirpaisee". Sen sijaan kunkin talon jatkuvat vuosimenot ovat sellaisia pakollisia sidottuja menoja, jotka on etukäteen tarkoin arvioitava ja huomioitettava.

Lopuksi on sanottava, että seurakuntatyön on aina sujuuttava, vaikka huonotilat eivät aivan ensiluokkaisia olisikaan. Kukaan työntekijä ei saa lannistua näennäisten vaikeuksien edessä. On muistettava, että vielä viitisentoista vuotta sitten Porin seurakuntien huoneistotilat olivat varsin vaatimattomat. Kuitenkin tehtiin työtä iloiten.

Taloudenhoitaja

AVOIMIEN OVIENT SEURAKUNTA

"Näin sanoo Pyhä, Totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: Minä tiedän sinun tekeesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea." (Ilm. 3: 7, 8).

Vietämme kirkkovuodessamme parhaillaan paaston aikaa se ei ole meidän kirkossamme jäänne menneiltä ajoilta, vaan se haluaisi yhä uudelleen hyljennää meitä seuraamaan Jeesus Nasarettilaisen käsimystietä. Juuri käsimystien vaiheista me voimme havaita, miten hyvin häneen sopivat yllämainitut Ilmestyskirjan sanat: pyhä ja totinen. Vain hän on täällä maan päällä elänyt sellaisen ehyn, tahrattoman ja Jumalan tahdolle kuuliaisen elämän, jolla meidänkin elämämme olisi pitänyt olla. Sen vuoksi kaikki jalo, ihmisarvoiseen elämään tähtäävä pyrkimys voi olla vain Jeesus Nasarettilaisen esikuvan seuraamista. Evankeliumit avaavat yhä meidän katseltavaksemme tuoreen kuvan hänen persoonastaan. Olimme ns. uskovaista tai ei, me emme voi olla tuntematta sitä mielen ja loutta, sydämen puhtautta ja elämän aitoutta, joka Jeesus Nasarettilaisessa meidät kohtaa. Kuitenkaan hän ei ollut mikään yli-inhiminen, vaan yksi meistä, joka oli kaikessa saanut ihmisen osan. Jeesus, Nasaretin rakennusmies kulkee ihmisyyden tiellä koko ihmisyuden kärjessä.

Yllämainituksessa Ilmestyskirjan kohdassa puhuu sama Jeesus, ei kuitenkaan enää Palestiinan polkuja vaeltavana, vaan tiensä päättäneenä, taivaaseen korotettuna Kristuksena. Jeesuksessa pääsi ensimmäinen ihmisyuden edustaja taivaan porteista sisälle. Tämä oli mahdollista vain sen ansiosta, että hän samalla oli Jumalan Poika. Kaikki meidän ihmisten yritykset pelastuksen oven aukaisemiseksi ovat turhia. Siinä ovesa on lukko sisäpuolella. Kaikkien meidän ainoa toivo on siinä, että yhdellä meistä oli avain, hänellä, joka samalla oli Isän ainokainen Poika, Ovi olisi pysynyt iäksi suljettuna, jolle Jumala olisi lähettänyt Poi-

kaansa kulkemaan ihmisen tietä ja siten avannut meille tuota ovea. Hän on koko ihmiskunnan edelläjuoksija ja Jumalan valtakunnan avainten haltija. Kristuksen työn jälkeen Jumalan valtakunta on avoimien ovien valtakunta. Pelastuksen oven yläpuolelle on maailman loppuun asti piirretty sanat: "Vapaa pääsy."

Esillä olevat sanat ovat Kristuksen puhetta niille, jotka ovat astuneet pelastuksen ovesta sisälle, toisin sanoen hänen seurakunnallensa. Tälle pelastettujen laumalle Kristus on antanut myös tehtävän. Seurakunnan on Kristuksen antamalla valtuutuksella kutsuttava jokaista astumaan sisään. Kirkko on viime kädessä Jumalan "avattu ovi" maan päällä. Se on Kristuksen edustaja, jonka kautta ja jossa Kristus toimii, kutsuu ja pelastaa.

Nimenomaan meidän aikamme on kysymys kirkosta mahdollisimman epäselvä. Toisaalta Kristuksen näkymätön seurakunta ja jokin näkyvä kirkko tai hengellinen liike sa- mastetaan. Silloin kuitenkin Kristus kahlitaan, ja ihminen astuu voimansa tunnossa taivaan ovimeheksi. Toisaalta varustetaan näkyvä kirkko halventavalla nimityksellä "laitos" eikä sen katsota olevan sellaisena missään tekemisissä Kristuksen näkymättömän tosi kirkon kanssa. On kuitenkin kysyttävä, miten voidaan Uuden Testamentin seurakuntanäkemys perusteella väittää, ettei näkyvä kirkko, sikäli kuin alkuperäinen ja väärentämätön evankeliumi siinä julistetaan ja Kristuksen asettamat sakramentit oikein jaetaan, edustais Kristuksen Ruumista eli hänen maailmanlaajaa kirkkoansa. Kun näkyvä kirkko pitää kiinni hänen sanastansa, silloin Kristus lupaa avata sille ovia yhä tässä maailmassa.

Simo Kiviranta

RIPPIKOULU KAIPAA KOHENNUSTA

Rippikoulu on ainoa työmuoto, jonka avulla kirkkomme saa jatkuvasti yhteyden lähes koko maamme nuorisoon. Siinä mielessä se on seurakunnan tärkein nuorisotyömuoto. Mutta jotta rippikoulu voisi täyttää tehtävänsä, olisi siinä tapahduttava monenlaista kehitystä.

Huoneistokysymys on monin paikoin kaikkein kipein. Koulut ovat lähes kaikkialla maassamme uusia tai uusittuja, joten lapset ovat tottuneet saamaan opetusta valoisissa ja siisteissä koululuokissa. Samoin koulujemme opetusvälineissä on tapahtunut suurta kehitystä viime vuosina. Ne ovat monesti pitkällisen suunnittelutyön tulosta, jossa ei ole säästetty kustannuksia. Samaan aikaan kuitenkin monessa seurakunnassa rippikoulunuriso kokoontuu pimeissä, epämuovavissa, huonosti tuulettavissa, alapuolella vähimpienkin vaatimusten olevissa opetustiloissa. Rippikoulusalini tulisi olla valoisia. Rippikoulusalini välttämättömiin varusteisiin kuuluvat pöydät tai pulpetit oppilaita varten ja taulu opettajan käyttöön. Ilman näitä ei rippikoulusalini voida katsoa täyttävän vähimmäisvaatimuksia. Palestiinan kartta, sekä oman seurakunnan kartta ovat suotavia.

Monin paikoin voitaisiin rippikoulua ehkä pitää koulussa, missä olisi valmiina em. varusteet. Tämä ei ole kuitenkaan toivottavaa, sillä silloin olisi vaikea saada rippikoululaiset ymmärtämään, että rippikoulu on ja sen tulee olla muuta kuin tavallista koulunkäyntiä. Rippikoulusalini tulisi liittyä myös jokin hartautta herättävä piirre, niin kuin hartaudellisen puolen tulisi saada olla tärkeänä osana kaikessa rippikouluopetuksessa.

Monin paikoin on vaikeutena rippikoulun niveltyminen normaaliin koulunkäyntiin. On tärkeää, että kirkkoneuvosto pyrkii hoitamaan yhdessä opettajien ja koulujen johdon kanssa asiat siten, ettei nuorille tule vaikeuksia osallistua vaivatta normaaliin koulunkäyntiin tai rippikoulunkäyntiin. Kansalaiskoulun oppilaille keväisin pidetty rippikoulu-leiri on hyvin suositeltava ratkaisu. Myös ammattikoululaisille pidettäviä rippikoulu-leirejä kannattaisi harkita.

Eräs tärkeimpiä rippikouluopetuksen liittyviä puolia on yhteydenpito rippikoululaisten vanhempiin. Tämä voidaan hoitaa hyvin eri tavoin: kotikäynnein, kirjein tai vanhempien tilaisuuksien välityksellä. Mutta useimmissa maamme seurakunnissa, missä tämä rippikouluopetuksen puoli on otettu huomioon, on se jätetty yksinomaan papiston harteille. Tähän työhön olisi kuitenkin saatava kirkkoneuvosto mukaan, sillä vain siten voidaan vanhemmille osoittaa, että rippikoulu on todella seurakunnan tilaisuus.

Usein rippikoululaisten yhteys varsinaiseen seurakuntaan jää hyvin vähäiseksi. Seurakunta kokee monesti rippikoululaiset lähinnä häiritsevä tekijänä. Kuitenkin sen, että rippikoulu on ovi seurakunnan täysivaltaiseen jäsenyyteen, seurakunnan yhteyteen, tulisi saada voimakkaampi korostus seurakunnissamme.

Nuori seurakunta

On luonnollista, ettei seurakunnan vastuu nuoristaan pääty konfirmaatioon. Päinvastoin kunkin seurakunnan velvollisuus on pyrkiä aut-

Yli 40 vuotta hautauspalvelua

Rantasen
HAUTAUSTOIMISTO
PORI, LITPUSTO-18 PUH. 12109

Suurin — Suosituin
Kuljetukset autoillamme
kaikkialle

Jos ette ole saaneet PORIN KIRKKOSANOMAA, kysykää sitä postimieheltänne.

tamaan mahdollisimman hyvin nuoria elämään kristittyinä. Seurakunnallisen nuorisotyön tarkoitus ei ole siis suinkaan järjestää viihdytystoimintaa nuorisolle, vaan pääasiallisena tehtävänä on kasvattaa nuoria ihmisiä vastaanottamaan Jumalan sana ja elämään kristittyinä arkielämässä sekä osallistumaan seurakunnan jumalanpalveluselämään. Seurakunnan nuorisotyö ei ole siis "vapaaehtoista" työtä, jota seurakunta hoitaa tai on hoitamatta, vaan se on seurakunnan virallista ja varsinaista toimintaa, joka perustuu kasteeseen ja seurakunnan vastuuseen kastetuista ja jossa tavoitteena on auttaa nuoria elämään armonvälitteistä, sanasta ja sakramenteista.

Matti Hakkarainen KT.

Hieno ajatus

Seurakunnassa on keksitty hieno ajatus. Sen on lausunut joku ajatteleja ja Jumalan sanasta huolta kantava jäsen. On ehdotettu perustettavaksi nuorisokahvila, missä katuja kulkevat pojat ja tytöt voisivat viettää iltojaan. On ajateltu toimittaa pyhäkoulu jokaiseen kerrostaloon, siellä asuville lapsille. On myös suunniteltu kotilähetystä, lentolehtisten jakamista, kirkonkäyntiin kehittämiseksi.

Ne ovat hienoja ajatuksia — jos ne toteutetaan.

Odotetaan, että papit tekisivät kaiken. Mutta entäpä, jos Jumala kutsuukin näiden hienojen ajatusten täyttäjäksi juuri sinä! Puhuminen ei riitä, on myös tehtävä jotain. Toinen on pantu sanojaksi. toinen teki-jäksi. Ja kylväjä ja leikkaaja saavat yhdessä iloita.

HAUTAUSTOIMISTO SAIN OSAKEYHTIÖ

Eteläpuisto 11
Puh. 12 161
Hoidamme kaikki alaamme
kuuluvat tehtävät

USKONELÄMÄ

Pysyäkseen ja vahvistuakseen uskossa kristityn tulee ahkerasti käyttää Jumalan sanaa ja Herran Pyhää Ehtoollista, rukousta ja kristittyjen keskinäistä yhteyttä.

Kristinoppi.

HUOLEHDIMME KAIKESTA ALALLAMME

Heikkilän
HAUTAUSTOIMISTO
OM. U. KARIHARA
PORI - LIISANK. 18 PUH. 12125
~AJANMUKAINEN SAATTOAUTO~

KIRKKO PORISSA

Kaksi katua Hampurissa

Hampurin satama kuuluu maailman suurimpien joukkoon. Satama sävyttää koko kaupungin elämää. Se antaa kaupungille voimakkaasti kansainvälisen, värikkään ja osittain myös levottoman leiman. Merimiehiä maailman kaikilta ääritä saapuu muutamiksi päiviksi suursatamaan. Valtameren jättiläisten lastia puretaan tai lastataan. Hampurilla on välitön yhteys kaukaistenkin maanosien kaukaisiin satamiin. Tuhansien ja taas tuhansien merimiesten joukossa on myös paljon suomalaisia ja vielä enemmän muiden pohjoismaiden poikia. — Hampurin kuvaan kuuluu myös Reeperbahn, satamakaupungin alastoman ja karkean huvittelun valtaväylä. Tähän katuun ei juuri voi yhdistää romantiikkaa. Myrkytykset, rikollisjoukkio, ryöstöt, murhat ja petokset kuuluvat sen jokapäiväiseen elämänyhtymään. Poliisi voi todeta: "Syyttäköön itseään se, joka lähtee tuon seudun huvituksiin." Kuitenkin ihmisvirta kulkee päivittäin maistamaan Reeperbahnin tarjoamaa "elämäniloa". Vain harvat ehkä tietävät, että Hampurissa on toinenkin katu, joka haluaisi houkutella Pohjolan merimiehiä.

Tuo Reeperbahnin kilpailija ei pysty mainosvaloillaan tai kauneudellaan ketään lumoamaan. Ditmar-Koelstrasse on harmaa satamakaupunginosan mitätön katu. Se on kui-

Porissa vieraili Hampurin merimiespappi Allan Store helmikuun 9. päivänä puhuen kirkossa suomeksi ja ruotsiksi sekä näyttäen Mikonkatu 8:ssä kuvia merimieslähetytyöstä. Koska Hampuriin rakennetaan suomalaista kirkkoa, lainaamme tähän pastori Storen kertomaa:

tenkin pohjoismaisten merimieskirkkojen katu. Sen ensimmäisenä talona on Ruotsin vanha merimieskirkko. Hieman kauempana satamasta ovat rinnakkain tanskalainen ja norjalainen merimieskirkko. Niiden rinalle kohoaa pian myös uusi ja ajanmukainen suomalainen merimieskirkko, uusi tukikohta taistelussa kaiken sen puolesta, mikä on ihmiselämässä arvokkainta ja kestävintä.

Uutta suomalaista merimieskirkkoa ryhdytään rakentamaan maaliskuussa Hampuriin. Tähän vaiheeseen pääseminen on kuitenkin merkinnyt suurta ponnistelua, työtä ja uuhautumista. Merimieslähetyksellä oli ennen sotia oma työkeskus

Hampurissa, mutta se tuhoutui pommituksissa kuten valtaosa koko muustakin Hansakaupungista. Sota ei kuitenkaan voinut sammuttaa Hampurin elinvoimaa. Satama virkosi eloon, satamalaitteet ja telakat jälleenrakennettiin. Yhä useampi suomalainenkin laiva kiinnittyi Hampurin lukemattomiin satamalaitureihin.

Suomalaisen merimieskirkon pystyttäminen Hampuriin on saanut osakseen paljon huomiota myös saksalaisten taholta. Kaikki Hampurin suurimmat sanomalehdet ovat kertoneet rakennustyön suunnittelusta. Aivan erityisesti ne ovat olleet kiinnostuneita kirkolle rakennettavasta suomalaisesta saunasta. Tästä saunasta tuleekin varmaan hyvä ase taistelussa Reeperbahnin tuhoisaa vaikutusta vastaan.

On myös huomattavaa, että Hampurin kaupunki lahjoitti merimieslähetyksellemme kirkon tontin.

Suomessa jokaisella seurakuntalaisella on kouriintuntuva mahdollisuus olla mukana tuon taistelujen ja siunauksen kirkon pystyttämisessä antamalla oikein tuntuva uhrilahja jumalanpalveluksessa ensimmäisenä pääsiäispäivänä, sillä silloin kootaan maamme kaikissa kirkkoissa uhrilahja Hampurin merimieskirkolle.

EA

PORIN TELJÄN SEURAKUNNAN KANTTORINVAALI

Turun arkkihiippakunnan tuomio-kapituli on asettanut vaaliehdolle avoinna olevan Porin Teljän seurakunnan kanttori-urkurin viran täyttämiseksi

1. sijalle Jokioisten seurakunnan kanttori-urkurin Heino Allan Kantolan,
2. sijalle Rovaniemen seurakunnan kanttori-urkurin Martti Olavi Etelätalon ja
3. sijalle Ranuan seurakunnan kanttori-urkurin Yrjö Koskimäen.

Kanttori-urkuri Heino Allan Kantola on synt. 29. 8. 1929, saanut päästötodistuksen Helsingin kirkkomusiikkiopistosta 1951 sekä musiikinopettajaseminaarista 1957, toiminut virkaatoimittavana kanttori-urkurina useissa seurakunnissa sekä vakinaisena Multialla ja Jokioisissa.

Kanttori-urkuri Martti Olavi Etelätalo on synt. 28. 4. 1927, saanut päästötodistuksen Sibelius-Akatemian kirkkomusiikkiosastolta 1957 sekä toiminut vakinaisena kanttori-urkurina Ranualla ja Rovaniemellä.

Kanttori-urkuri Yrjö Koskimäki on synt. 22. 9. 1934, saanut päästötodistuksen Sibelius-Akatemian kirkkomusiikkiosastolta 1959 sekä toiminut vakinaisena kanttori-urkurina Kemin maaseurakunnassa ja Ranualla.

Vaali toimitetaan, ellei estettä ilmaannu, maaliskuun 15.—16. päivinä 1964. Vaalitoimitus aloitetaan 15. 3. klo 10 alkavan jumalanpalveluksen päätyttyä.

KIRKKOHERRANVIRASTOT

Keski-Porissa, Porin Teljässä, Länsi-Porissa ja Pihlavassa ovat avoinna arkkipäivinä kello 9—12, perjantaisin myös kello 16—17.

Suuntausta omatoimisuuteen

15. yhteisvastuukeräys aloitettiin helmikuun 2 päivänä, jolloin tasavallan presidentti Urho Kekkonen avasi keräyksen radiossa ja televisiossa. Yhteisvastuukeräyksen tarkoituksena on tänä vuonna tukea vaikeuksissa olevien omatoimisuutta ja tämä asia tulee hyvin esille suomalaisessa sananlaskussa "Autta miestä mässä äläkälä mäen alla."

Mitä tämä merkitsee käytännössä? Laina pienen katkelman erään hiippakunnan diakoniaspastorin kertomuksesta: "Asunto oli aivan liian pieni. Osan perheenjäsenistä täytyi yöpyä naapurissa. Perheellä ei ollut varoja uuden kodin hankkimiseen eikä heillä ollut maata tarpeeksi, jotta he olisivat saaneet yhteiskunnan myöntämää lainaa kodin rakentamiseen. Isä alkoi tulla toivottomaksi. Tilanne vain paheni ja ahtaus lisääntyi. Mitä teki Diakonia? Seurakunnan diakoniatyön toimikunta pohti

asiaa. Ongelman ydin oli puuttuva maapalsta, jotta yhteiskunnan laki olisi voinut toimia. Se hankittiin diakoniavarain ja talkoin siirrettiin uudelle maapalstalle eräs vanhahko rakennus, joka myös talkoin kunnostettiin asunnoksi. Perhe pääsi nyt kokonaisuutena omaan tilavampaan kotiin. Isän toimeliasuus heräsi ja laina-asiat saatiin käyntiin. Muutamassa vuodessa koti muuttui täysin omatoimiseksi, iloiseksi ja tyytyväiseksi kodiksi. Siellä on rakennettu, raivattu maata viljelykseen ja eletään oikein hyvin. Toivottomuus on vaihtunut toivoon. Diakonian apu oli tässä tapauksessa ratkaiseva. Kodista löytyi rakentavia mahdollisuuksia, joita tuettiin, ja tulos on sangen onnistunut."

Seurakuntien vapaaehtoista palvelutyytiä pyritään määrätietoisesti ohjaamaan vaikeuksissa olevien omatoimisuuden edistämiseen. Tähän käytetään pääosa vuoden 1964 Yhteisvastuukeräyksen tuotosta osan mennessä laitosten ja huolto-diakonian hyväksi. Eri seurakunnilla on myös mahdollisuus antaa omasta osuudestaan osa, kirkkojen yhteiseen avustus- ja palvelutyytiin maailman hädänalaiden keskuudessa, joka edellisessä keräyksessä oli päätarkoituksena.

Keräys suoritetaan Porin eri seurakunnissa ovelta ovelle keräyksenä helmi-toukokuun välisenä aikana ja toivomme kaupunkilaisilta suopeata suhtautumista yhteisvastuukeräykseen ja keräyksiin.

Otto Syrjä
keräysjohtaja

YSTÄVIEN TUKI

Kun ystäväpiirissänne sattuu kuolemantapaus, jonka oletatte aiheuttavan jälkeensä taloudellisia vaikeuksia, ojentakaa auttava kätenne hienotunteisella tavalla Ystävien Tuen välityksellä. — V. 1963 toimitettiin rahaston kautta mk 234.931.07. Toivottavasti tähänastinen kehitys jatkuu, ja Ystävien Tuen kautta välitettävät summat suurenevat vuosi vuodelta, kuten tähänkin asti.

Ystävien Tuki-rahaston adresseja on saatavissa postitoimipaikoista ja pankeista kautta maan. Kristillisen Kulttuurin Liiton toimistosta ei adresseja voida surutaloon toimittaa, koska tämä vaatisi huomattavasti suurempaa henkilökuntaa, ja nostaisi siten hoitokuluja. Saamansa adressin asiakas lähettää tai vie itse surutaloon. Kullekin henkilölle kertyneet rahassummat lähetetään vastaanottajalle n. viikon kuluttua ensimmäisen erän saapumisesta, postisiirron tilityksettäytettynä yhteissummana. Näin ei vastaanottajan tietoon tule kunkin lähettäjän maksaman summan suuruus. — Kukin lähettäjä voi sitä halutessaan tarkistaa Ystävien Tuen toimistossa tilejään oman tukieränsä kohdalta, samoin myös surutalon edustaja kohdaltaan. — Nykyisin on adressista maksettava minimisumma mk 7:50 ja pidätyserä adressia kohden mk 1:50. Pidätyserä vastaa todellisia kuluja adressia kohden, eikä se suurene maksetun summan kasvaessa. Koska Ystävien Tuki on Kristillisen Kulttuurin Liiton eräs toimintamuoto ja toimii sen huoneistossa, osin myös sen palkkaamin työvoimin, ovat sen hoitokulut voineet pysyä pieninä, esim. v. 1962 3 % ja v. 1963 3,47 %.

YHTEISVASTUUKERÄÄJÄT

Väinölään seurakuntatalo oli tammi-kuun 22. päivänä koonnut noin sata diakoniahenkilöä ja yhteisvastuukeräjäjä Porin ja Kokemäen rovastikunnista. Vieraina oli kirkon diakoniasihteri Pentti Hissa, hiippakunnan diakoniaspastori Matti Huhta ja asessori Yrjö Luojola. Puhuttiin vaikeuksissa olevien omatoimisuuden tukemisesta, yhteisvastuun historiasta ja ekumenisesta diakoniasta. Keskustelussa saatiin selvitys moniin ajankohtaisiin kysymyksiin.

TÄSMÄLLISYYS ON HYVE

Täsmällisyys on hyve, josta on ihmiselle paljon hyötyä, ehkä enemmän kuin usein luullaankaan. Jos jostakin henkilöstä kuulemme sanottavan, että hän on täsmällinen, herättää hän meissä jo luottamusta, vaikka emme häntä muutoin niin tarkoin tuntisikaan. Kuinka usein seuraakaan kaikenlaisia ikävyyksiä siitä, että joku on luvannut tehdä jotakin tai tulla johonkin, mutta onkin myöhästynyt tai ehkäpä unohtanut lupauksensa kokonaan. Ei ole sama, jos vasta huomenna tekee työn, joka olisi pitänyt tehdä tänään, tahi että tulee kello seitsemäntoista, kun piti tulla puolta tuntia aikaisemmin. Henkilöön, joka niin tekee, emme voi täydellisesti luottaa. Yrjö Washingtonilla oli kerran kirjuri, joka puolusti myöhästymistään sillä, että hänen kellonsa jätettiin. "Silloin täytyi teidän hankkia uusi kello tai minun uusi kirjuri", vastasi Washington.

Philipp Melanchton taas ei voinut suvaita, että joku lupasi niin ja niin monen päivän perästä toimittaa

asian, vaan vaati aina tarkkaa ajan määräästä, sillä ollen itse sääntillinen, vaati hän sitä myös muilta.

Usein valitetaan myöskin kiirettä ja syytetään työn paljoutta, mutta todellisuudessa syynä on useimmin vain se, että ei ole totuttu jakamaan aikaa eikä tekemään kutakin työtä sillemäärätyllä ajalla. Silloin saattaa tosiaankin "tulla niin kiire ettei tiedä, mitä tehdä", kuten usein sanotaan ja tuumitaan, että "oli si paras mennä nukkumaan, kunnes kiire on ohi". Aivan varmaa on, että ei sellaisilla ole kiireintä, joilla on enimmän työtä, vaan niillä, jotka eivät osaa aikaansa oikein käyttää. Sen vuoksi on tärkeää, että ihminen totutetaan jo pienestä pitäen täsmällisyyteen. Jos lapsi on käskettävä jotain tekemään heti, niin se on todella tehtävä heti, eikä ole sallittava vitkastella. Ja kun lapsi on tullut niin suureksi, että jo tuntee kellon, niin on hyvä joskus antaa tehtäviä, jotka ovat suoritettavissa määrättyllä tunnilla.

Kirkko ja kaupunki n:o 3. 1964.

TUNNETKO VANHENEVASI

Oletko huolestunut siitä, että ikävuosiiesi määrä alkaa kallistua vanhuuteen? Muista silloin, että...

Ps. 103, 5. Herra tyydyttää halujamiesiä hyvyydellään niin, että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan.

Älä siis pelkää vanhuutta, sillä se lupaa tarjota iäkkäälle näkemyksen lahjat sanoen...

Joel 2, 28. Minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle ja teidän... vanhuksenne unia uneksuvat.

Vanhuudenpäivät eivät suinkaan ole turhat, vaan niiden kokemuksista hyötyvät toisetkin oikein neuvottuna. Näin...

Ps. 92, 15—16. Vielä vanhuudessaan he tekevät hedelmää, ja julistavat, että Herra on vanhurskas.

Silloin vanhuskin voi tuoda maailmankatsomuksensa kaikille elämän tien kulkijoille esimerkiksi kertoen...

Ps. 37, 25. Olen vanhaksi tullut, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hyljättynä.

Yhteisvastuu-KERÄYS

Eräs Yhteisvastuu-toiminnan rakentavimmista kokemuksista on paikalliseen tuntemukseen perustuva vaikeuksiin joutuneiden henkilöiden ja kotien omatoimisuuden tukeminen. Antamalla oikeaan aikaan riittävän tehokasta apua on lukuisia koteja voitu auttaa selviytymään vastedes omin neuvoin. Tällainen toiminta kysyy paljon enemmän suunnittelua ja vaivannäköä kuin tilapäisen avustusten jakelu, mutta sen kehittäminen on nähty ajankohtaiseksi tehtäväksi. Tähän työhön kutsuu nyt alkava XV Yhteisvastuu-keräys kaikkia kansalaisia mukaan täällä omassa maassamme.

Sen ohessa tahdomme tänäkin vuonna muistaa niitä miljoonia ihmisveljiämme ja -sisariamme, joiden näkiliintyneet katseet ja riutuneet olemukset huutavat pikaista apua. Liitymme muun hyvinvoinnissa elävän ihmiskunnan ponnistuksiin valoisamman huomispäivän luomiseksi heille.

"Älä kiellä tarvitsevalta hyvää, milloin sitä tehdä voit. Älä sano lähimmäisesellesi: 'Mene nyt ja tule toiste, huomenna minä annan', kun sinulla kuitenkin on" (Snl. 3:27—28).

Helsingissä, helmikuun 2 päivänä 1964

YHTEISVASTUU-KERÄYKSEN PÄÄTOIMIKUNTA

Olavi Kares Artturi Ranta Viljami Kalliokoski
Mervi Ahla, Olavi Airas, Max Ekholm, Olli Heilimo, Arvi Helle-
ranta, Toimi Kauppinen, Veikko Kerola, Juho Kuoppala, Erkki
Kurki-Suonio, Jalmari Laakso, Boris Lindblad, Yrjö Luojola,
Heikki Oikarinen, Pertti Ranta, Eetu Rissanen, Birger Selroos,
Vieno Simonen, Aleksis Tandefelt, Lauri Tarvainen, Tapani
Tikanoja, Olavi Tukiainen, Pauli Vaalas, Paavo A. Viding.

Pentti I. Hissa
Keräysjohtaja

